

## Thuiskomen (20)

Op [Wijdekerk.nl](http://Wijdekerk.nl) (een initiatief van een groep christenen, zelf LHBT+-mens (lesbisch, homoseksueel, biseksueel, transgender) of nauw betrokken bij LHBT+-mensen, die vinden dat iedereen zichzelf moet kunnen zijn in zijn of haar kerk) staat inmiddels een link naar mijn blogs. Helemaal super natuurlijk. Ik dacht dat dit zou voelen als thuiskomen. Medestanders hebben.

Toch merk ik dat ik als calvinistisch meisje een strijd te voeren heb met mezelf en hoe en het nu zit met God en de liefde. Hoe kun je thuiskomen als je al thuis bent? Uit de kast komen is niet echt makkelijk. Ik had verwacht dat op zo'n platform of kerk als Wijdekerk het zou voelen als thuiskomen. Maar ik was al thuis, in mijn eigen kerk met mijn vertrouwde liturgie, mening en geloof.

Ik wist precies hoe het allemaal werkte. Wat God oké vond en waar hij een gruwel aan heeft. Ik bevond me meestal aan de kant van oké en was behoorlijk tevreden met mezelf, van grote zonden vrij om het zo te zeggen. Dat was misschien al niet oké, want je bent immers een zondig mens met zondige verlangens. Zo heb ik het geleerd. En als ik iets deed wat niet door de beugel kon, vroeg ik om vergeving en dat was dan dat.

Homoseksualiteit hoorde bij de dingen waar God een gruwel aan had.

Een jaar jaar geleden had ik echt gezegd dat dit niet door de beugel kon. Inmiddels ben ik uit de kast gekomen. Ik heb er zelfs iemand een keer op aangesproken.

Die vrouw heeft een homozoon en ik heb haar verteld dat dit echt niet kon. Dat God dat verafschuwt. Als je je ooit afvraagt of God humor heeft dan is dit het bewijs. God wist op dat moment dat ik op deze uitspraak nog wel terug zou komen. Ik heb jaren later bij deze vrouw mijn excuses aangeboden. Zij wist het nog wel, maar ik was het alweer vergeten.

Nu onze zoon uit de kast is gekomen, moet ik zelf ook met de billen bloot. Niets is meer hetzelfde. Liefde was voor mij eenvoudig. Nu is het lastig en moet ik er veel over nadenken. Ik dacht dat als ik me aansloot bij een organisatie als Wijdekerk dat ik me dan thuis zou gaan voelen. Ik voel me echter tussen wal en schip hangen in een spagaat.

Ik weet dat wat ik vroeger geloofde over liefde niet helemaal juist is, maar om zo ineens over te stappen in een andere boot, durf ik ook niet. Dus ik blijf een beetje van twee walletjes eten, totdat ik eruit ben. En je weet het: als ik eruit ben, laat ik het weten. Ook wat dat betreft wil ik uit de kast komen.

Annet van Ballegooijen